

ΠΟΠΑΪ

ПОПАЙ

APATCYNHE

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»**

Ο άπιδανος, ο θρυλικός σπανακής, το σιδερόμηρατο ναυτάκι σε νέες καταπληκτικές εξορμήσεις

ПОЛАЙ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 414 - ΔΡΧ 12-28 ΜΑΪΟΥ 1981

Λυκαβηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Αμαρουσίου - Χαλανδρίου
59. Τηλ. 6819861

Έκδοτης - Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Λεωφ. Κοκκινάρη 36
& Παλλάδος - Πολιτεία

DRACOUNHS

ΔΙΕΥΘΥΝΟΙΣ ΣΥΝΤΟΞΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40 - 42

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

*IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

NTENT EKTİBE

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΄ΧΕΙ ΚΡΥΦΤΕΙ Η ΓΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΔΩ ΣΤΟ ΓΚΑ-
ΡΑΖ!

ΜΠΟΡΕΙ ΣΤ' ΑΜΑΞΙ, ΠΟΙΟΣ ΞΕ-
ΡΕΙ!

ΦΟΥΓΚ! ΜΑ ΤΙ ΣΤΟ ΚΑΛΟ...

ΤΟ ΚΑΡΟ ΕΚΛΕΙΣΕ ΚΙ' Ο ΠΟΠΑΪ Ε-
ΜΕΙΝΕ ΜΕΣΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ...

ΧΑ! ΧΑ! ΕΔΩ ΕΙ-
ΜΑΙΤΕ!

ΚΑΙ ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΣ-
ΚΟΥΛΑ...

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΤΟΙΜΟΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΙΤΕΙΑ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ...

... ΚΙ' ΟΤΑΝ ΤΟ ΒΡΩ
ΒΑ ΠΑΡΩ ΑΛΛΟ ΕΝΑ
ΦΙΛΑΚΙ!

ΕΠ! ΜΑ... ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΑΞΟΝ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΜΟΥ!

ΜΑ... ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ Ε-
ΚΕΙ ΚΑΤΩ;

ΧΕ! ΧΕ! ΟΛΑ ΠΑ-
ΝΕ ΚΑΛΑ!

ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ! ΚΛΕΦΤΗΣ!
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΜΟΥ!
ΒΟΗΘΕΙΑΑ!

ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ ΤΥΧΕΡΟΣ ΠΟΥ
ΚΛΕΙΣΤΗΚΑ ΕΔΩ ΜΕΣΑ!
ΚΙ' ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕ
ΤΟΝ ΚΛΕΦΤΗ!

ΧΕ! ΧΕ! ΤΟ ΠΑΡΚΑΡΙΣΜΑ ΘΑ ΓΙ-
ΝΕΙ ΕΔΩ ΠΙΣΩ!

ΠΡΩ ΑΜΕΙΣΤΙ ΙΤΗΝ ΟΛΙΒ' ΙΖΩΣ
ΜΕ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ!

ΜΑ... ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ; Ο ΚΛΕΦΤΗΣ
ΤΟ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ!

ΚΙ' ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΠΡΟΥΤΟΣ; ΤΙ ΖΗ-
ΤΑ ΕΔΩ;

ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ Σ'
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣ-
ΤΟΡΙΑ!

ΟΥΛΑΛΑ! Η ΟΛΙΒ ΑΠΩΘΕ
ΘΑ ΒΓΕΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ, ΑΛ
ΤΗΣ ΘΡΩ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
ΤΗΣ!

ΑΥΤΟΣ Ο ΤΥΠΟΣ ΜΟΥ ΚΑ-
ΝΕΙ...

ΜΠΛΟΥΜΠ! ΤΙ...
ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ;

ΕΛΑ ΔΩ, ΠΑΛΙΟ-
ΚΛΕΦΤΗ!

ΤΟΛΜΑΣ ΝΑ ΛΕΙ ΠΩΣ ΔΕΝ
ΕΚΛΕΨΕΙ ΕΙΣ Τ' ΑΥΤΟΚΙ-
ΝΗΤΟ;

ΜΑ... ΕΓΩ...
ΔΕΝ...

ΠΟΛΥ ΑΠΛΟ! ΤΟ
ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗ-
ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ
ΣΟΥ!

ΓΚΡΡ!
Ε, ΡΕ,
ΜΑΦΙΑ!

ΣΙΓΟΥΡΑ, ΕΤΣΙ ΕΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΑΛΛΕΣ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩ-
ΣΕΙΣ!

ΕΠ!

Το λουκάνικο γίγας

Το 1701, με την εύκαιρία της στέψεως του Φρειδερίκου Α' της Πρωσίας, κατασκευάστηκε στην Καϊνιξθέργη, ένα πελώριο λουκάνικο μήκους 500 μέτρων και βάρους 380 κιλών. Το λουκάνικο μοιράστηκε στους καλεσμένους της στέψεως...

ΤΡΑΓΙΚΟ ΛΑΘΟΣ

Το 1967, μια ηλικιωμένη κυρία, που έπασχε από ζαχαροδιαβήτη, εισήχθη στο νοσοκομείο του Μπέρμιγχαμ (Αγγλία) για να υποστή ακρωτηριασμό του αριστερού ποδιού. Ο χειρουργός όμως, αντί να της κόψει το αριστερό πόδι, της έκοψε... κατά λάθος, το δεξί, που ήταν υγιέστατο. Φυσικά, προεκλήθη μεγάλος θόρυβος στον Τύπο, και ο άφηρημένος χειρουργός σύρθηκε στα δικαστήρια. Όπου, απολογούμενος, είπε ότι «— "Όλοι, κάνουμε λάθη!"...»

Ο ΚΑΦΕΣ

Η χρήση του καφέ διαδόθηκε στην Γερμανία κατά τα τέλη του 17ου αιώνα, και το ενίοτε ρόφημα είχε τεράστια έκπτωση στις κοινωνικές τάξεις.

Οι ποιητές έγραψαν πολλούς ύμνους για τον καφέ, ενώ ο μεγάλος συνθέτης Σεβαστιανός Μπάχ έγραψε μία «Καντάτα του καφέ»...

Περίεργα

άπ' όλο

τόν

κόσμο

Η ΑΛΛΑΓΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ ΔΕΝ ΕΝΟΧΛΕΙ ΤΟΝ ΒΑΤΡΑΧΟ

Ο βάτραχος αισθάνεται μόνο τις απότομες αλλαγές της θερμοκρασίας. Δεν αντιδρά καθόλου όταν η μεταβολή της θερμοκρασίας είναι θραύση και θαθμιαία.

ΜΕ ΤΗΝ ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και του Πάσχα, οι άνθρωποι συνήθιζαν, από τα παλιά χρόνια, να ανταλλάσσουν ευχητήριες κάρτ - ποστάλ, διακοσμημένες με ανάλογο τρόπο. Ήταν μια ωραία συνήθεια, ένας γοητευτικός τρόπος επικοινωνίας, μεταξύ φίλων ή συγγενών. Το τηλέφωνο άκείλας, τα τελευταία χρόνια, προς στιγμήν να καταργήσει αυτήν την ωραία συνήθεια και να εξαφανίσει την διαμη-

Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

χανία των κάρτ - ποστάλ. 'Αλλά η τελευταία δεν κατέθεσε το όπλο. Αντιθέτως, στο τελευταίο χρόνο, δραστηριοποιήθηκε ακόμα περισσότερο και πολλαπλασίασε τις ευκαιρίες αποστολής ή ανταλλαγής κάρτ - ποστάλ, μεταξύ συγγενών και φίλων. Σ' αυτό ενισχύθηκε σημαντικά από τον τουρισμό, από την διεύρυνση των κοινωνικών σχέσεων και από τις εορτές που καθιέρωσαν οι διάφοροι διεθνείς οργανισμοί.

Έτσι, στην εποχή μας, εκτός από τις χριστουγεννιάτικες, τις πρωτοχρονιάτικες και τις παχαλινές κάρτ - ποστάλ, υπάρχουν τυποποιημένες ευχητήριες κάρτες για κάθε ευκαιρία. Κυρίως στις αγγλόφωνες χώρες, η διαμνηχανία των κάρτ - ποστάλ έδωσε σε κυκλοφορία ευχητήριες κάρτες για αυτούς που αποστέλλονται, από την επαγγελματική τους δραστηριότητα (καλή σύνταξη), για τους άρρώστους (καλή ανάρρωση), για τις διακοπές (καλή απόδραση), για τους διάφορους διαγωνισμούς (καλή τύχη) κλπ.

Υπάρχουν επίσης κάρτες... για αυτούς που έλασαν να στείλουν μια ευχητήρια κάρτα. Χωρίς να λησμονούμε τις ειδικές κάρτ - ποστάλ, για την «Ημέρα της Μητέρας», για την «Ημέρα του Πατέρα», για την «Ημέρα της Γιορτής», για την «Ημέρα του Παιδιού».

Φαίνεται ότι, με την μέθοδο της διαφημίσεως, η διαμνηχανία των κάρτ - ποστάλ μας έκανε ένα είδος «ελεύσεως έγκεφάλου», για να δεχθούμε

τις κάθε είδους έτοιμες ευχητήριες κάρτες σαν απαραίτητο στοιχείο της κοινωνικής ζωής μας. Τόσο, που μας συνέχει ένα αίσθημα ένταξης, όταν έχουμε να στείλουμε μια κάρτα κι' ένα μουκέτο λουλουδιών στη γιορτή της μητέρας ή σ' ένα φιλικό πρόσωπο, που νοσηλεύεται στο νοσοκομείο.

Αλλά την συναισθηματική ανάγκη επικοινωνίας με το αγαπητό μας πρόσωπο δεν την αντικαθιστά μόνον η διαμνηχανία των κάρτ - ποστάλ. Οι κοσμηματοπώλες, οι ανθοπώλες, οι έμποροι ανδρικών και γυναικείων «νεωτερισμών», ακόμα και οι διαμνηχανίες ούτακινήτων προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας πείσουν να μη χάνουμε τις «ειδικές ευκαιρίες» να στέλνουμε δώρα σ' αγαπημένα μας πρόσωπα. Και, σύμφωνα με τον νόμο της προσφοράς και της ζήτησης, σ' αυτές τις «ειδικές» ευκαιρίες οι τιμές των προτεινόμενων δώρων ανερχονται κατακόρυφα. Παραδείγματος χάριν, με την «ευκαιρία» των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς, του Πάσχα ή της «Ημέρας της Μητέρας», οι τιμές των κοσμημάτων και των λουλουδιών παίρνουν την κατακόρυφο.

Με λίγα λόγια, οι διάφορες διαμνηχανίες και εμπορικές επιχειρήσεις κοροδοκούν τις «ειδικές ευκαιρίες», δηλαδή τις μεγάλες θρησκευτικές ή άλλες γιορτές... για να εξαφρώσουν τα πορτοφόλια μας. Και, περισσότερο απ' όλες, η διαμνηχανία των κάρτ - ποστάλ.

Όπως δείχνουν οι αριθμοί, η ανταλλαγή ευχητήριων κάρτ - ποστάλ αυξάνεται κάθε χρόνο κατά 10 α/ο.

Αυτό το «νέο κύμα» ανταλλαγής αισθημάτων υπό μορφήν κάρτ - ποστάλ, μας ήρθε από την Αμερική, όπου οι «εγκέφαλοι» των ενδιαφερομένων διαμνηχανιών, έχουν τις πιο παρόξενες επινοήσεις. Παραδείγματος χάριν, στις ευχητήριες κάρτες για την «Ημέρα της Μητέρας», περιλαμβάνονται ειδικές κάρτες για τις πεθερές ή τις μέλλουσες πεθερές. Υπάρχουν επίσης ειδικές κάρτ - ποστάλ, που στέλνουν οι συγγενείς και οι φίλοι, με την ευκαιρία της εκδόσεως ενός... διαζυγίου, για να συγχαρούν τους εύτυχους συζύγους, που αποτίναξαν τον ζυγό του αποτυχημένου γάμου τους! Τέλος, υπάρχουν ειδικές κάρτ - ποστάλ, με τις οποίες οι διαζευγμένοι «αποχαιρετούν αλλήλους», μ' αυτά τα λόγια: «Αντίο, αγάπη μου! Φεύγω. Είχες πολλά ελαττώματα, αλλά δεν έχου- με καιρό να τα συζητήσουμε».

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ζούσε ένας μεγάλος άρχοντας, που είχε τρεις θυγατέρες.

Μα ο άρχοντας αυτός, σαν μεγάλωσαν οι θυγατέρες του, δυθίστηκε σε μεγάλη στενοχώρια. Μια μέρα, η μικρότερη από τις θυγατέρες του, τον ρωτά:

— Γιατί, πατέρα, είσαι έτσι πικραμένος;

— Είμαι στενοχωρημένος, κόρη μου, γιατί εσύ που είσαι η μικρότερη θυγατέρα μου, είσαι η πιο δμορφη απ' όλες, κι' όλα τ' άρχοντόπουλα, για σένα στέλνουν προξενιά και ζητούν μόνο εσένα για να παντρευτούν! Όμως, έχουν σειρά να παντρευτούν, πριν από σέ-

να, οι δυο μεγαλύτερες αδελφές σου. Γι' αυτό, δεν ξέρω τί να κάνω!

— Μή στενοχωριέσαι, πατέρα. Είναι απλό το πράγμα. Θα μου χτίσης ένα σπιτάκι σε μια έρημη ακρογιαλιά, κάποιου μικρού νησιού, που κανένας δεν θα το ξέρη. Έτσι τ' άρχοντόπουλα που με ζητούν σε γάμο, θα με χάσουν. Και θα στείλουν τότε προξενιά, για τις άλλες δυο αδελφές μου! Και άμα παντρευτούν οι μεγαλύτερες αδελφές μου, ξαναγυρίζω κοντά σας.

*

Του άρεσε η ιδέα του γερο-άρχοντα, κι' άμέσως είπε και της έχτισαν ένα ωραίο σπιτάκι.

Συνέχεια στήσεξ 26

Συνέχεια από την σελ. 15

κι, σ' ένα κοντινό ερημιόνησι, όπου πήγε ή κοπέλα, κι' άρχισε νά ζή εύτυχισμένη, φορεύοντας κοί καλυμπώνιας όλημερίς.

"Ένα απόγευμα, στο φάρμα, έπιασε έναν δάχρυσο μεγάλο κάβουρα. Τόν πήγε σπίτι της και τόν έβαλε μέσα σέ μιά γυάλα μέ θαλασσινό νερό, για νά τόν βλέπει ζωντανό και νά τόν παίξει. Τό ίδιο βράδυ, όμως, καθώς κοιμότανε, άκούει ένα δυνατό εμπούμ. Σηκώνεται, κυττάζει, και στο χλωμό φώς του λυχναριού, βλέπει, πώς ή γυάλα της είχε σπάσει, κι' ό χρυσός της κάβουρας, εί-

χε γίνει ένα όμορφο παλικάρι. Η άρχοντοπούλα τάχασε και τρόμαξε μαζί. Μά τό παλικάρι της είπε:

— Μην τρομάξεις, άρχοντοπούλα μου. Δέν θά σου κάνω κακό. Θέλω, μονάχα, νά σέ ρωτήσω, μέ θέλεις γι' άντρα σου;

"Αν μέ θέλεις, θά σέ παντρευτώ σήμερα κιόλας!

— Πώς σέ λένε, παλικάρι; ρώτησε ή άρχοντοπούλα.

— "Αν σου πώ τ' όνομά μου, άποκρίθηκε ό νέος, θά γί-
νω άέρας και θά μέ χάσεις. Και τότε, αν μέ θέλεις γι' άντρα σου, θά κάνεις χρόνια νά μέ δρής!..

— Θέλω νά μάθω τ' όνομά σου, έπιμένει ή άρχοντοπούλα, κι' άς χαθής!

— "Ωραία, λοιπόν. Μέ λένε εΤού 'Αγριλιού τό 'Αρχοντό-
πουλο. Η μάνα μου έχει δώ-
δεκα χρόνια νά μέ δή. "Αν θε-
λήσης νά μέ δρής, θά περπατή-
σης ώσπου νά λειώσης τρία
ζευγάρια σιδερένια παπούτσια.
Και στο δρόμο σου, θ' άπαν-
τήσης τρεις Λάμιες. Για νά μη
σέ φάνε, θά πής πώς φάχνεις
νά δρής έμένα. Θά άπαντήσης,
όμως, και μιά τέταρτη Λάμια.
Τότε θά κάνεις ό,τι σου πή.
"Ετσι μονάχα θά μέ δρής! εί-
πε τό όμορφο παλικάρι και χά-
θηκε.

★

Τήν άλλη μέρα, μιά και δυό,
ή τρίτη άρχοντοπούλα πήγε,
δρήςκε τόν πατέρα της και τού
τά είπε όλα. "Επειτα, είπε και
της έφτιαξαν τρία ζευγάρια σι-
δερένια παπούτσια και ξεκίνη-
σε νά πάη νά δρής «Τού 'Αγρι-
λιού τού 'Αρχοντόπουλο».

Μέρες, βδομάδες και μήνες,
περπατούσε, περνώντας από
βουνά και από λαγκάδια, από
θάλασσες και άμμουδιές. Σάν
έλειωσε τό πρώτο ζευγάρι τά
σιδερένια παπούτσια της, να-
χτώθηκε σ' ένα πυκνό δάσος.

Προχωρεί και βλέπει μιά μικρή
καλύβα. Άνοίγει, μπαίνει μέ-
σα και βρίσκει μιά γρια - Λά-
μια, πού έγενθε μέ τή ρόκα
της. Μόλις βλέπει τήν άρχον-
τοπούλα ή Λάμια, κάνει τάχα

Συνέχεια στην σελ. 25

Η ΒΟΜΒΑ

ΟΛΙΒ! ΜΑΖΕΨΑ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΣΠΟΡΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑ
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ!

ΜΠΡΑΒΟ, ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ! ΘΑ ΚΑ-
ΝΟΥΜΕ ΜΙΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ
ΣΠΟΡΑ!

ΔΕΝ ΤΗΝ ΚΡΑΤΑΣ ΛΙΓΟ ΕΔΩ, ΓΙΑΤΙ ΠΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΟ ΜΟΥ?

ΟΧΙ! ΠΡΟΣ ΘΕΟΥ / ΟΤΑΝ ΕΚΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ!

ΚΡΑΤΑ ΤΗ ΣΦΙΚΤΑ! Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΕΙΜΑΙΣΤΕ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ!

ΜΑ... ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΟΡΤΗΓΟ ΚΑΙΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΠΑΛΙ ΕΔΩ;

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙΡΟ, ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΟΥ!

ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ, ΦΙΛΕ!

ΣΜΑΘ

ΤΙ ΣΤΟ ΚΑΛΟ?

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ!

ΑΤΥΧΙΑ! ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙΣ... ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΙΣΤΑ!

ΘΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙΣ Ν'ΑΝΤΕΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΑΚΟΜΑ ΟΛΙΒ;

ΝΑΙ..... ΙΣΧΥΣ!

ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ!

ΑΝΟΙΞΤΕ ΔΡΟΜΟ, ΖΟΥΠΛΑ!

ΚΡΑΚ!

ΣΤΟ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ

ΩΡΑΙΑ! ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΜΑΘΕΙ ΠΟΤΕ
ΠΩΣ ΤΟΥ ΕΔΩΣΑ ΥΠΝΟ-
ΤΙΚΟ!

ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΞΥΠΝΗΣΕΙ, ΕΓΩ
ΘΑ ΕΧΩ ΚΑΝΕΙ ΤΗ
ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΟΥ.

ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΤΟΥ ΜΟΙ-
ΑΖΩ.

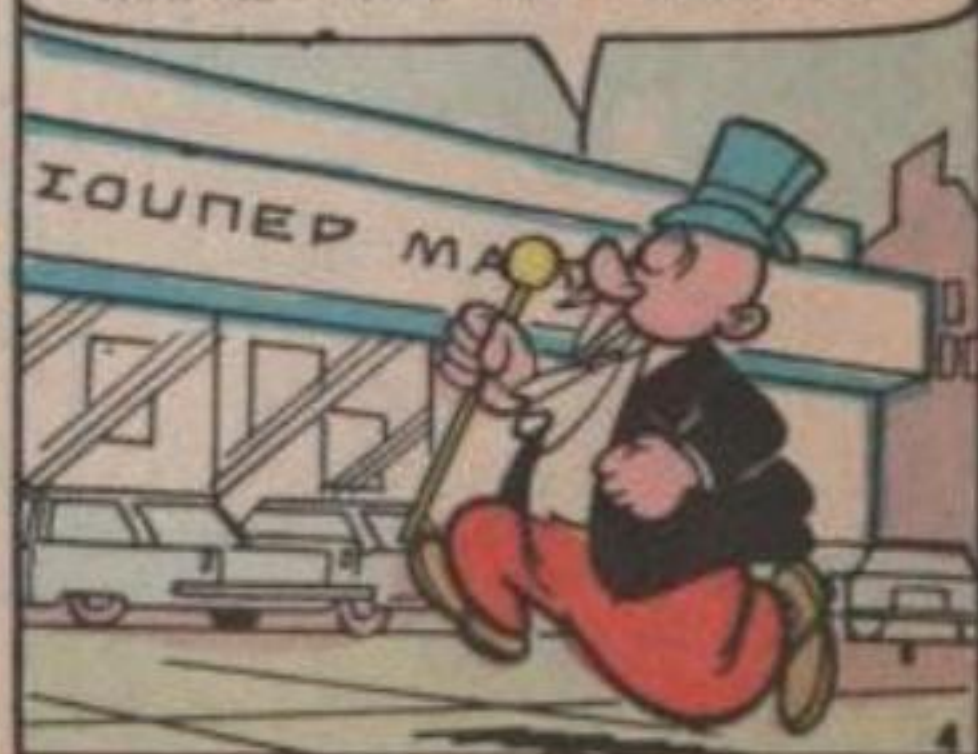
ΣΙΓΟΥΡΑ ΟΛΟΙ ΘΑ ΝΟΜΙΣΟΥΝ
ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΡΑΟΥΝ!

ΚΙ' ΑΦΟΥ ΕΙΜΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΜΠΡΑΟΥΝ.....

ΘΑ ΠΑΩ ΣΤΟ ΣΟΥΠΕΡ
ΜΑΡΚΕΤ ΜΟΥ ΝΑ "ΨΕΝΙΣΩ".

ΚΑΛΗΜΕ-
ΡΑ ΣΑΙ ΚΥ-
ΡΙΕ, ΜΠΡΑ-
ΟΥΝ!

ΤΟΥ ΜΟΙΑΖΩ ΚΑ-
ΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΑ! ΧΕ!
ΧΕ!

ΑΥΡΙΟ ΠΕΡΙΜΕΝΩ 50 ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΥΣ ΣΤΗ ΒΙΛΛΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΗΡΘΑ
ΝΑ ΠΑΡΩ ΟΤΙ ΜΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ!

ΑΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΡΧΗ ΑΠ'
ΤΑ ΟΡΕΚΤΙΚΑ!

ΖΥΜΑΡΙΚΑ Τ.

ΑΥΤΟ, ΚΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ Τ'
ΑΛΛΟ!

ΤΩΡΑ ΑΙ ΕΡΘΟΥ-
ΜΕ ΣΤΑ ΖΑΛΑ-
ΜΙΑ!

ΑΝ ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΣΟΥ ΠΡΟΣΩ-
ΠΑ ΣΕ ΘΕΛΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΤΟΤΕ
ΚΑΤΕΒΑΖΕ 100.000 ΔΟΛ-
ΛΑΡΙΑ!

ΕΓΩ ΠΑΡ ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗ-
ΣΩ! ΜΗ ΣΑΣ ΦΥΓΕΙ ΠΡΟ-
ΣΕΣΤΕ!

ΧΑ' ΧΑ! ΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ-
ΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥ-
ΡΑ!

ΤΙ ΘΑ 'ΛΕΓΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑ-
ΦΕΔΑΚΙ ΦΡΑΝΚ!

ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΩ ΕΝΑΝ
ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΤΟΥΣ ΞΕ-
ΦΥΓΩ!

ΙΣΩΣ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑ-
ΦΕΡΩ!

ΩΡΑΙΑ! ΕΤΟΙΜΟΣ ΚΙ' Ο
ΚΑΦΕΣ!

ΑΑΑΧ! Ο... Ο ΚΑΦΕΣ, ΕΠΕΣΕ
ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΜΟΥ! ΚΑ-
ΗΚΑΑΑΑ!

ΠΟΥ... ΠΟΥ... ΕΙΝΑΙ Η ΑΣΤΥ-
ΝΟΜΙΑ! ΩΧ, ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΟΥ!

ΧΕ! ΧΕ!

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜ-
ΜΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

ΓΚΡΡ! ΑΥΤΑ Τ' ΑΣΤΕΙ-
Α ΔΕΝ Μ' ΑΡΕ-
ΣΟΥΝ!

ΜΑ... ΔΕΝ ΜΙ-
ΛΗΣΑ ΕΓΩ!

ΝΑΙ!... ΑΡΓΙΑ ΤΗΝ
ΛΟΙΠΟΝ!

ΣΜΠΑΜ!

ΛΙΠΟΘΥΜΗΣΕ! ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ
Ν' ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΩ!

ΘΑ ΤΟΝ ΔΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΔΕΡ-
ΦΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΑΝ-
ΤΟΥ-ΙΤΣ!

ΤΙ ΕΓΙΝΕ,
ΜΑΜΑ!

Α, ΝΑΙ!... ΕΝ ΤΑΞΕΙ,
ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΟΠΩΣ
ΘΕΛΕΤΕ!

ΕΧΟΥΝ ΑΠΑΓΑΓΕΙ
ΤΟ ΜΠΑΜΠΑ!
ΘΕΛΟΥΝ 100.000...
ΔΟΛΛΑΡΙΑ!

ΓΙ' ΑΥΤΟ
ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΒΟΥΣ-
ΤΕΡΟΥΣΕ ΝΑ
'ΡΘΕΙ!

ΧΑ! ΧΑ! ΟΛΑ
ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ!

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΜΠΡΑΟΥΝ ΘΑ ΤΑ ΑΚΟΥ-
ΜΗΚΣΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ
ΚΑΛΑ!

ΕΔΩ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ
ΒΡΕΙ ΚΑΝΕΝΑΙ!

ΟΛΑ 'ΕΝ ΤΑΞΕΙ ΠΑΙΔΙΑ!
ΤΟ ΜΟΜΟ ΠΟΥ ΑΠΟΜΕΝΕΙ
ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ!

ΑΡΠΑ!

ΑΟΥΟΥ!

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΑΚ-
ΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ!

ΟΥΛΗ! ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ;... ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ ΤΟ
ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ... ΖΑΛΙΖΟΜΑΙ...
ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ!

ΓΛΥΤΩΣΙΑΤΕ, ΚΥΡΙΕ ΜΠΡΑΟΥΝ
...ΑΡΡΑΞΑΝ ΕΜΕΝΑ, ΝΟΜΙΣΙΑΝ
ΠΩΣ ΗΜΟΥΝ ΕΣΕΙΣ!

ΜΑ ΠΩΣ ΕΙ-
ΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ?

πώς της φεύγει πάνω απ' τ' αδράχτι της, τὸ σφοντύλι καὶ τῆς λέει:

— Πιάσε μου τὸ σφοντύλι μου, κοπέλα μου!

— Νὰ σοὺ τὸ πιάσω τὸ σφοντύλι ποὺ σοὺ ἔπεσε Λάμια μου, λέει τὸ κορίτσι, ὅμως μὴ μὲ φᾶς, γιατί φάχνω νὰ βρῶ «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλο».

Σὰν ἀκουσε τούτα τὰ λόγια ἡ γρια-Λάμια, ἡμέρεψε. Περιποιήθηκε καὶ κοίμησε τὴν ἀρχοντοπούλα στὴν καλύβα της, καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ξεκούραστη ἡ κοπέλα, ἔβαλε τὸ δεύτερο ζευγάρι της τὰ σιδερένια παπούτσια, καὶ συνέχισε τὸν δρόμο της.

Μῆνες καὶ μῆνες περπάτησε, ἔλειωσε κι' αὐτὸ τὸ ζευγάρι.

Αὐτὴ τῇ φορᾷ, νυχτώθηκε πάνω σὲ μιὰ βουνοκορφή. Ἐκεῖ, βλέπει ἡ κοπέλα, τὴν δεύτερη Λάμια, νὰ ἔχη στὴν σούβλα καὶ νὰ ψήνη ἕνα ἀρνί. Τῆς λέει τότε ἡ ἀρχοντοπούλα:

— Καλησπέρα, βαβούλα. Τὸ ξέρω πὼς εἶσαι ἡ δεύτερη Λάμια ποὺ θὰ βρῶ στὸ δρόμο μου, μὰ μὴ μὲ πειράξης, σὲ παρακαλῶ, γιατί φάχνω νὰ βρῶ «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλο».

Σὰν ἀκουσε τούτα τὰ λόγια καὶ ἡ δεύτερη αὐτὴ Λάμια, ἡμέρεψε κι' ἔκανε ὅ,τι καὶ ἡ πρώτη Λάμια.

Περπάτησε πάλι μῆνες καὶ μῆνες, μέσα ἀπὸ ρεματιές καὶ φαράγγια, τὸ κορίτσι. Στὸ τέλος, ἀφοῦ κόντευε νὰ λειώσῃ καὶ τὸ τελευταῖο της ζευγάρι τὰ παπούτσια, ἀπάντησε καὶ τὴν τρίτη Λάμια της, νὰ πλέκη, καθισμένη πάνω σ' ἕνα μεγάλο λιθάρι, στὴν ἄκρη ἑνὸς

γκρεμοῦ. Ὅταν εἶδε τὴν ἀρχοντοπούλα ἡ Λάμια αὐτή, ἔρριξε στὸ γκρεμὸ τὴν βελόνα τοῦ πλεξίματος καὶ τῆς εἶπε:

— Πήγαινε κάτω, κοπέλα μου, νὰ μοὺ φέρῃς τὴν βελόνα ποὺ μοῦπεσε!

— Νὰ πάω κυρα-Λάμια μου, ὅμως μὴ μὲ πειράξης, γιατί φάχνω νὰ βρῶ «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλο».

Σὰν ἀκουσε αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ἡ τρίτη Λάμια, φιλοξένησε καλὰ τὴν κοπέλα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὴν ὤθησε νὰ φύγῃ.

Μὲ τὰ πολλὰ, ξυπόλητη πιά, ἀφοῦ τίς εἶχανε λειώσει καὶ τὰ τρία ζευγάρια τὰ σιδερένια παπούτσια, ἡ ἀρχοντοπούλα ἔφτασε μπροστὰ σ' ἕνα πύργο. Κεῖ ποὺ κύτταζε, βλέπει ξαφνικά ν' ἀνοίγῃ ἡ σιδερένια πόρτα τοῦ πύργου καὶ νὰ ὀρμᾷ μανιασμένη ἔξω, γιὰ νὰ φάῃ τὴν ἀρχοντοπούλα, μιὰ τέταρτη νέα Λάμια. Πρόλαβε ὅμως καὶ τῆς φώναξε ἡ ἀρχοντοπούλα:

— «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλο» φάχνω νὰ βρῶ Λάμια μου! Γι' αὐτὸ μὴ μὲ φᾶς!

Στάθηκε, τότε, ἡ νέα Λάμια κι' εἶπε:

— Μόνο ἂν μέσα σὲ δέκα λεπτὰ, μπορέσῃς καὶ σκουπίσῃς καὶ καθάρῃς τούτον τὸν πύργο, δὲν θὰ σὲ φάω.

— Τώρα πάει, χάθηκα! ἔκανε τὸ κορίτσι.

— Μὴ φοβάσαι, εἶμαι καὶ γὼ ἐδῶ! Θὰ σὲ βοηθήσω! ἀκουσε πίσω της μιὰ ἀντρικία φωνὴ ἡ ἀρχοντοπούλα.

Γυρνᾷ καὶ βλέπει «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλο». Ἀμέσως ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του, κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ὁ

Ειπὲν ἡ ἀρχόντισσα πρὸς τὸν ἀρχοντόπουλον, χαμογέλασε καὶ φώναξε:

— Βροχή, ἀγέρα, ἀνεμοζάλη! Τρέχτε γρήγορα ἐδῶ, νὰ καθαρίσετε, νὰ σφουγγαρίσετε καὶ νὰ παστράμετε τοῦτον τὸν πύργο!..

Ἀμέσως τότε, ἀνοιξαν διάπλατα ὅλα τὰ παράθυρα τοῦ πύργου, σπρωγμένα ἀπὸ τὴν ἀνεμοζάλη, μπήκανε μέσα ἡ βροχή κι' ὁ ἀγέρας καὶ στὴ στιγμὴ καθάρισαν τὸν πύργο.

Σὰν τὰ εἶδε ὁ ἀρχόντις, ἡ τέταρτη Λάμισα, ἔσκισε ἀπ' τὸ κακὸ της. Ὅσο γιὰ τὸν ἀρχοντόπουλον, πήρε τὴν ἀρχοντοπούλα, καὶ μὲ

τὸ γρήγορο φτερωτὸ ἀλογότου, πήγανε ἀμέσως στὸ παλάτι τοῦ πατέρα της, ὅπου στὸ μεταξύ, οἱ ἄλλες δύο ἀδελφές της εἶχανε παντρευτῇ τὰ καλύτερα ἀρχοντοπούλα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα, παντρεύτηκε καὶ ἡ τρίτη ἀρχοντοπούλα, «Τοῦ Ἀγριλιοῦ τὸ Ἀρχοντόπουλον, κι' ὅλοι μαζί ζήσανε καλὰ καὶ μεῖς καλύτερα.

Ο ΣΚΥΛΟΣ...

ΜΑΣ

Ἐξάνει ὁ παλαιότερος φίλος μας. — Γι' αὐτὸν εἴμασταν ἡ «ἀγέλη» του, ἡ ζωὴ κι' ὁ ἀφέντης του.

Πόθος πού ἔχουν οἱ σκύλοι νὰ μυρίζονται ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ νὰ τὰ «ποτίζουν», ἐνδεχομένως, εἶναι ἀκατανόητο καὶ ἀδυστάκτο.

Εἶναι, βέβαια, δικαίωμα μὴ νὰ σκεπτόμαστε καὶ νὰ κρίνουμε... ἀνθρώπινα. Ἀλλὰ ὅς ἀνέχουμε μὴ παρόντες κι' ὅς ποῦμε δύο λόγια γιὰ τὴν καταγωγή τοῦ σκύλου.

✽

✽

Κανένας δὲν εἶρε ἀκριβῶς... ἀπὸ πού κρατοῖ ἡ σκυφία του. Σκύλοι σὲ ἀγρία κατ'ὸντοσιν δὲν ὑπάρχουν. Πρὶν μὲν, πιστεύουμε, ὅτι ὁ κατοικίδιος σκύλος ἀνέγεται ἀπὸ τὸν λύκο καὶ ὅτι εἶναι προῖον διασταυρώσεως τοῦ λύκου καὶ τοῦ τσκαλιῶ. Τὸ μόνο βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ σκύλος ὡς σκύλος πλάει σὲ ὁμοειδή ἀνθρώπων, πού ἔχουν ἐνὶ ἑαυτοῖς ἡ δέκα χιλιάδες ἔτη. Εἶναι, λοιπόν, ὁ ἀνθρώπινος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ, στὰ τελευταῖα χρόνια, διαπιστώθηκε ἕνα παράξενο γεγονός: Ὅσοι κι' ἂν εἴναι ὁ ἀνθρώπινος, μιᾶς τῆς ἴσης γλώσσας μὲ τὸν λύκο.

Ἀς δοῦμε, λοιπόν, τί λέει ὁ ἐπιστήμονες, πού μελέτησαν τὴν συμπεριφορὰ τοῦ λύκου. Ὅσοι ἔχουμε, αὐτὸ τὸ θηρίο τὴν ἐπὶ ἀγέλης. Ἡ ἀγέλη δὲν εἶναι μὴ ἀνεργανὴ ομάδα. Ὑπάρχει σὲ ἑαυτὸν ἀρχηγό, πού εἶναι ὁ νεώτερος καὶ ἐμπειρότερος λύκος. Ὅλα τὰ ἄλλα εἰς ἑαυτὸν ἔχουν τὴν ἱεραρχία τῆς ἀγέλης, πού εἶναι εὐστράτος ὑποταγή.

ΔΕΝ τοῦ λείπει παρὰ ἡ δουλία, σκεπτόμαστε συχνά, ὅταν τὸν βλέπουμε νὰ μᾶς κυττάζει στὰ μάτια. Γιατί τὸ στόμα του πρέπει νὰ μὴν δουδῶ, ἐνῶ εἶναι βέβαιον — τὸ ἀποκαλύπτει ἡ τόσο ἐκφραστικὴ ματιὰ του — ὅτι αἰσθάνεται κάτι παρόμοιον μ' αὐτὸ πού αἰσθανόμαστε ἐμεῖς κι' ὅτι μᾶς καταλαβαίνει ὅταν τοῦ μιλοῦμε.

Ναί, μᾶς καταλαβαίνει. Κι' εἶναι ἀλήθεια ὅτι, στὰ αἰσθήματα, στὰ πάθη καὶ στὴν φαντασία, δὲν ὑστερεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν τὸν ξεπερνᾷ. Ἀλλὰ γελιόμασταν ὅταν λέμε ὅτι δὲν μιλά! Στὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ ζωικὴ ψυχολογία, ἀπέδειξε ὅτι ὅλα τὰ ζῶα μιλοῦν. Μόνο πού δὲν τὰ καταλαβαίνουμε.

Θὰ μπορούσαμε νὰ πούμε, ὅτι μιὰ μητέρα πού ἔγασε τὸ παιδί της δὲν μιλά, ἐπειδὴ ἐκφράζει τὸν πόνο της στὰ κινεζικά! Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὸ σκύλο. Ὁ μεγάλος Ὀλλανδὸς φυσιοδίφης Νίκο Τίνμπεργκ, καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης, πού μελετᾷ ἀπὸ 33 χρόνια τὴν συμπεριφορὰ τῶν γλάρων, βεβαιώνει ὅτι, γιὰ νὰ καταλάβουμε λίγο τὴν γλῶσσα ἑνὸς μάνου πτηνοῦ, θὰ πρέπει νὰ τὸ παρακολουθοῦμε σ' ὅλη μας τὴ ζωὴ. Τί νὰ πούμε τότε γιὰ τὸν σκύλο ἢ τὴν γάτα, ζῶα πολὺ περισσότερο ἐξελιγμένα ἀπὸ τὰ πουλιά! Τὰ κυττάζουμε χωρὶς νὰ τὰ καταλαβαίνουμε. Ἀκούο κι' ὅταν τ' ἀγαπούμε.

Ἀς πάρουμε τὸ παράδειγμα τοῦ καλοανατεθραμμένου σκύλου μας, πού τὸν παίρνουμε μαζί μας σὲ μιὰ φιλικὴ ἐπίσκεψιν καὶ πού, ἐντελῶς ἀνεξήγητα, σπνδρίζει τὰ μπροστίνια του πόδια στὸ δελουδο μᾶς πολυτιμῆς πολυθρόνας. Ἀποδοῦμε τότε καὶ ἀγανακτοῦμε μὲ τὴν συμπεριφορὰ του. Τὸν μαλώνουμε, τὸν κλωτσούμε ἱσως, ἐκφράζουμε τὴν λύπη μας στὴν ἐκποδίσθηκα καὶ γυρίζουμε στὸ σπιτί μας, ντροπισμένοι, σκεπτόμενοι ὅτι τὰ ζῶα εἶναι ζῶα, ὅτι καμμιὰ ἀνατροπὴ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ θεωρεῖται ὅσο τὸ ἀντικεῖν ἐνστάκτῳ τους κι' ὅτι αὐτὸ τὸ

Όσο για τα αισθήματα που δίνουν τον απλό λυκό με τον άρχηγό της αγέλης του, είναι ένα πανίσχυρο κράμα φόβου, σεβασμού και αγάπης.

Οι αγέλες μετατοπίζονται από έδαφος. Δύο αγέλες που γενιτεύουν, είναι ανσπόρευτα αντί-

πατες, γιατί διεκδικούν το έδαφος στο οποίο πρέπει να αναζητήσουν την τροφή τους. Πώς προσδιορίζουν αυτό το έδαφος; Χαράσσοντας τα σύνορά του. Με ποιόν τρόπο; Έδώ, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η ολίσθηση αισθήσεων του λύκου είναι η εσθονία. Έτσι, τα σύνορα χαράσσονται με τα αρώματα της αγέλης. Οι λύκοι ποτίζουν με τα... πιπί τους τα σύνορα του εδάφους που θεωρούν ως ιδιοκτησία τους, ή, για την ακρίβεια, σύμφωνα με την αυστηρή κοινωνική οργάνωσή τους, ως ιδιοκτησία του αρχηγού της αγέλης.

Τί θα κάνει ένας λύκος που περιπλανιότανι μόνος του στο δάσος, αν μυρίστη ένα άρωμα που δεν ανήκει στην αγέλη του; Αν είναι δειλός, θα σπείσει να

έξορμησθαι, κατεβαίνοντας την ούρα του και προσπαθώντας να μη γίνει αντιληπτός από την εχθρική αγέλη, που βρίσκεται εκεί εκεί κοντά. Αν, αντιθέτως, είναι γενναίος ή αν αντλή το θάρρος από την άγνοια προς τον σονηρό του θα πλησιάσει το υποπτιό αρμένο. Το δεξιάωθι ότι ανήκει στην εχθρική αγέλη και θα σπρώξει θοισαδευτικά το πόδι του για να το σβήσει. Μ' άλλα λόγια, θα διεκδικήσει τη ζωή του, για να κατακτήσει το έδαφος, προκειμένου να το προσέχει στον αρχηγό του.

✱

Και τώρα, τελειώστε να κλαυτρώσετε τον σκύλο σας, που με μια φιλική επίσκεψη σηκώνει εθ-γενώς τα μπροστινά πόδια του και το στηρίζει στην ξένη, δαλού, δινη πολυθρόνα. Γιατί, το πιστό ζώο, κάνει ακριβώς αυτή την κίνηση, για να κατακτήσει την ξένη πολυθρόνα και να την προσφέρει σ' εσάς που είστε ο αγαπημένος αρχηγός της αγέλης του, που είστε ολοκληρωτή αγέλη του, ή ζωή του, ή θεός του... Γε-στί, ήλ' αυτό είμαστε για τον σκύλο, όσ' ότου τον αποσπώμε-με από την άγρια ζωή του, παίρ-από γι' όδω χρόνια. Άλλα δεν τ' έχουμε Μήνον αυτός το θέλω και θ' ή-ή-ή πητέ να μας τ' ή-ή με την τ' ή-ή του. Άλλα, δεν τον καταλαβαίνουμε.

Χωρίς λόγια.

ΑΦΕΛΗΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΑΣ

Ζητείστε τα από
όλα τα περίπτερα

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΤΚΕ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ